

Zmiana ustawy prawo wodne, podpisana przez Prezydenta 2 sierpnia 2017 r, wpływa na zmiany szeregu innych ustaw, w tym m.in. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku... – dalej ustawa OOS.

Od 1 stycznia 2018 r. niektóre z przedsięwzięć będą wymagały większej ilości opinii i uzgodnień, co oczywiście prawdopodobnie będzie miało wpływ również na wydłużenie czasu trwania postępowania prowadzonego przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wpłynie także na zwiększenie kosztów, które będzie musiał ponieść inwestor przy złożeniu wniosku o wydanie opinii czy uzgodnienia.

Do wniosku o wydanie decyzji należy bowiem załączyć ilość egzemplarzy dokumentacji równą ilości koniecznych opinii i uzgodnień oraz egzemplarz dla organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. *Zgodnie z zapisami art. 64 w/w ustawy – opinia o braku lub konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (dalej opinia OOS) będzie wymagana od:*

1. regionalnego dyrektora ochrony środowiska,
2. dyrektora urzędu morskiego – jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim
3. PPIS lub PWIS lub właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej lub właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
4. organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, czyli starosty lub marszałka – jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy
5. organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (od 1 stycznia 2018 r.),

natomiast zgodnie z zapisami art. 77 w/w ustawy uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia będzie wymagane od:

Zmiany w ustawie OOŚ

Utworzono: środa, 06, wrzesień 2017 10:54

1. regionalnego dyrektora ochrony środowiska,
2. dyrektora urzędu morskiego – jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim,
3. ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – tylko w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego,
4. Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – tylko w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody,
6. z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (od 1 stycznia 2018 r.).

a wyrażanie opinii w powyższej sprawie od:

7. PPIS lub PWIS lub właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej lub właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
8. organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, czyli starosty lub marszałka – jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.

Do końca w ustawie nadal nie jest rozwiązana kwestia wyrażenia opinii przez inny organ gminy, jeżeli przedsięwzięcie jest zlokalizowane na kilku gminach. Czy powinien być dostarczony dodatkowy egzemplarz dokumentacji, i na jakich dokładnie zasadach należy uzyskać porozumienie z „zainteresowanymi” wójtami, burmistrzami, prezydentami miast.

Dodatkową dokumentację należy również przedłożyć do postępowania prowadzonego w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko, gdyż nie unikniemy opinii organu właściwego w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Zatem, jeżeli przedsięwzięcie będzie dotyczyło np. budowy drogi przebiegającej przez teren parku narodowego i rezerwatu przyrody, koniecznym będzie dostarczenie do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach m.in.: karty informacyjnej przedsięwzięcia w min. czterech egzemplarzach, a w przypadku stwierdzenia przez organ konieczności przeprowadzenia OOŚ ilość egzemplarzy raportu wzrasta do min. sześciu sztuk.

Ustawia OOŚ w art. 74 precyzuje załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tylko w przypadku takich dokumentów jak KIP i Raport jest wskazanie, że mają być załączone w większej ilości egzemplarzy.

Zmiany w ustawie OOŚ

Utworzono: środa, 06, wrzesień 2017 10:54

Powyższe nie dotyczy: wypisu i wyrysu z mpzp, map ewidencyjnych, mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, czy też wypisów z rejestru gruntów lub innego dokumentu pozwalającego na ustalenie stron postępowania. Należałoby zatem sądzić, iż powielanie tych dokumentów powinno spoczywać na organie wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż musi on je przekazać do organów opiniujących/uzgadniających. W rzeczywistości jednak, jeżeli Inwestor nie dostarczy odpowiedniej liczby egzemplarzy „dodatkowych” dokumentów, to organ będzie miał trudności w dalszym poprowadzeniu postępowania. Niektóre inwestycje, np. liniowe są zlokalizowane na terenie kilku gmin i kserokopia samych map ewidencyjnych jest nie lada wyzwaniem dla organu.

Zmiana ustawy prawo wodne wprowadza jeszcze dodatkowe zapisy w art. 77 ustawy OOŚ. Dodany ust. 9 mówi, iż w przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1 (wymienionych powyżej, 1 – 6), są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Po raz pierwszy wprowadzono termin w jakim ma być wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, jednak organy nadal mogą korzystać z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i wyznaczenia „nowego terminu” z uwagi na skomplikowany charakter sprawy.

Zatem oprócz wzrostu kosztów, które poniesie Inwestor dochodzi jeszcze czas, który niestety, jest niezwykle cenny również tylko dla inwestora.

Z założenia miało być lepiej i prosto, zarówno dla organów wydających decyzje, jak i dla inwestorów potrzebujących ich do następnego etapu inwestycyjnego, a wyszło... „jak zwykle”. Trzeba mieć tylko nadzieję, że kolejne zmiany ustaw nie nadejdą zbyt szybko i powstanie przynajmniej część planowanych przedsięwzięć.

Anna Kosak